

կեանքով հետաքրքրվող ընթերցողներին,
գրում է „Русскій Курьеръ“ լրագրի
թղթակիցը: Բանը նրանումն է, որ այն ժա-
մանակից, երբ պետական կանցլերը արմա-
տականապէս փոխեց իր քաղաքականութիւ-
նը և ազատամիտ լինելուց պահպանողա-

կան դարձաւ, նրա ամենահաւատարիմ կուսակիցը կենտրօնական կուսակցութիւնն էր համարդում, որ եռանդով պաշտպանում էր նրա քաղաքականութիւնը: Ինչ որ էլ լինեն այդ կուսակցութեան տեսնդենցիաները, անհրաժեշտ է խոստովանել, որ կենտրօնը ամենալաւ կազմակերպութիւն ունեցող կուսակցութիւն էր. ոչ մի տեսակ օրինագիծներ, ոչ մի տեսակ հարցեր չեն շփոթում կենտրօնական կուսակցութեանը և նրա անդամները, ձգտելով իրանց նպատակներին, գործում էին համաձայնութեամբ և պաշտպանում էին պետական կանցլերի քաղաքականութիւնը: Միայն վերջին ժամանակներում կղերականները կորցրին իրանց հաւատարմութիւնը դեպի իշխան Բիսմարկ և քուէարկութիւնների ժամանակ յաճախ սկսեցին ձայն տալ ազատամիտների հետ: Այդպիսի դեպքեր առաջ շատ հազուագիւտ երեսյթ էին կազմում: Իսկ այժմ նոյն իսկ կենտրօնի մէջ մինչև այժմ չեղած բան կատարվեցաւ. մի և նոյն կուսակցութեան զանազան բաժինների մէջ վելֆների և բուն կենտրօնականների մէջ առաջ անհամաձայնութիւն սկսվեցաւ և յետոյ բացարձակ մաքառումն: Այդպիսի երեսյթի պատճառը մէկնելու համար անհրաժեշտ է բացարձել որ բողոքական վելֆները միացան կենտրօնի հետ իրեւ հակակառավարչական և ընդդիմադրական մի կուսակցութեան հետ: Վելֆները, անբաւական լինելով այն

Անդրադաստիք պատմութեան մասին առաջին գույքը կատարվեց 1866 թուականին՝ կատարվեցաւ Գերմանիայի միութիւնը, և թւով մեծ ըլլինելով, վճռեցին միանալ այն կուսակցութեան հետ, որ նրանց հետ միասին ուժեղ ընդդիմագրական կուսակցութիւն կը կազմեր այն ժամանակվայ ազատամիտ կառավարութեան դէմ։ Գանի որ կենտրօնականները իշխան Բիսմարկի իւրաքանչիւր ձեռնարկութեան և առաջարկութեան մասին բացասական կերպով գլուխները թափէին տալիս, վելֆները կենտրօնականներից աւելի լաւ կուսակիցների չէին փնտռում։ Բայց այն ժամանակից, երբ 1879 թուականին հարկերի հովանավորող ձևի օրինագծի քուեարկութեան ժամանակ, կենտրօնականները առաջնահանդիս առաջարկութեան մասին առաջարկութեան մասին կուսակցութեան առաջին գույքը կենտրօնական կուսակցութեան առաջնորդ Վինդհօրստի տեսութիւնը վների առաջնորդի հետ, որ տեղի ունեցած Ստրասբուրգի մէջ Զափազանց հետաքայլ է այն հանգամանքը, որ այդ երկու առաջնորդների բանակցութեան ժամանակ Ստրասբուրգում նոյն հիւրանոցի մէջ գտնվում էի Կօմունէի, որը, ինչպէս երկում է, նորդ էր երկու կուսակցութիւնների Այդ տեսութիւնը այնքան գաղանի էր մինչև այժմ յայտնի չեն բանակցութեան առարկան և ոչ նպատակը։ Հաւատացնեն, որ այդ տեսութեան հետևանքն է կերպարկան առաջարկութեան մասին կերպարկան առաջարկութեան մասին բանակցումը։

սերը առաջին ասդաս պաշտպասույցին մղու
տական կանցլերին, վելքների մէջ անբա-
ւականութիւն նկատվեցաւ և վերջին-
ների այն ժամանակվայ առաջնորդ, Նի-
պեր համոզում էր իր համախոհներին բա-
ժանվել կենարօնականներից: Միայն կենարօ-
նական կուսակցութեան առաջնորդ Վինդ-
հօրստի անձնական ազգեցութեան շնորհիւ
վելքների անջատվելը այն ժամանակ չը

կայացաւ և միայն այժմ վելքները ամբողջ
խումբերով անցնում են ազատամիտների
բանակը, որովհետեւ ներկայումն ազատա-
միտներն են ընդդիմագրում երկաթէ կանց-
լերի քաղաքականութեանը։ Ինչ որ էլ լինի,
իրողութիւնը այն է, որ կենարօնականների
և բողոքական վելքների մէջ կատարեալ և
բացարձակ անջատումն կատարվեցաւ։ Ա. Յ. Դ-
պիսի փոփոխութիւնը անմիջական ազգե-
ռութիւն կրոնինա առուսական և անուտագի

յալբան զուսամայ պրուսակաս համարաւու
անդամների ընտրութիւնների վրա, որ խոս-
տանում է ազատամիտ լինել: Եթէ պրու-
տական նոր Հանդտագի մեծամասնութիւնն
էլ ընդգիմագրական կը լինի, այն ժամա-
նակ Բիսմարկին կարելի է կատարելապէս
յաղթված համարել, որովհետեւ մինչեւ

Անգլիայի պատերազմական գործ
թիւններին: Միւս կողմից Սուէզի ջրա-
պահապահն լինելը և աւելի հեռու
լու իրաւունքի չունենալը ֆրանսիա-
կամար անարժան դեր է: Եթե
բետառյի լրագիրներն ել ընդդեմ են
կրեդիտի և նրան բաւական չեն հա-
րում: Այդ լրագիրները ծաղրում են Ֆ-
սինեի թերի քաղաքականութիւնը: Նույ-
շվ այն տպաւորութեանը, որ գործեց
լամենտական շրջանների վրա կրեդիտի-
ափն առաջին պահանջը, կասկածելի է
պատգամաւորների ժողովը վաւեր-
կառավարութեան պահանջը:

„Голосъ“ լրագրի կ. Պոլսի թղթա
ի միջի այլոց հազորդում է որ Եղիպա-
տացքերը կ. Պոլսի մահմետականների
նատիկուութեան վրա էլ իրանց ներգոր-
թիւնն ունեցան։ Ժամանակ առ ժամա-
տեղացիների կողմից երևան են գալիս
տելութեան պարզ նշաններ եւրօպացի-
դէմ։ Օրինակի համար Սկրուտարիի մէ-
յոյնի և թիւրքի մէջ կռիւ էր պատա-
յոյնի վրա անմիջապէս յարձակվեցան
մահմետականները և նրան ծեծելով ս-
ղակում էին թէ Եղիպատուը արդէն կոր-
վեցաւ քրիստոնեանների ձեռքով և այն
քրիստոնեանները ոչնչացրին նրանց կր-
կից եղբայրներին։ Եթէ զօրքը չը միջա-
դէպքը կարող էր վտանգաւոր կերպար-
ստանալ։

Բայց և թիւրքաց զօլքի մէջ, Կ. Պոլ
յայտնի չէ թէ ում միջնորդութեամբ,
է տարածված որ թիւրք զինուարներին
այն այն նպատակով կուղարկեն Եգիս
որ աքսորեն այնտեղից եւրօպացինե
Միւս կողմից մօլաններն էլ արդէն շ
ման մէջ են: Բէրային մօտակայ մզկիլ
րից մինի մէջ մօլանները արդէն երկու
գամ ժողով են կազմել և վճռել են Ե
տոսում իրանց վնասված կրօնակիցն
ցաւակցութիւն յայտնել: Նրանք բացար
քարոզում են համակրութիւն դէպի ե
տացիները:

կ. Պօլսում բնակվող եւրօպացիները
կիւզով են վերաբերվում դէպի այդ
ժումները և աշխատում են հետամուտ
նել այն խմբերին, որոնք հաւաքվում
արձանուոյներում եղիպատկան անցքերի
սին վիճաբանելու նպատակով և որոնք
բեմն իրանց թոյլ են տալիս արգելն ան-
գարձ անող եւրօպացիներին բարձրա-
և անվայել կերպով ծաղրել:

Եթէ այդ բոլոր վտանգաւոր շարժու-
րը գերմանիայի դրդմամբ են կատարվի
նրա դեպի Թիւրքիա ունեցած բարեկա-
թիւնից են սկիզբ առել — այն ժամա-
փառք և պատիւ լուսաւորված գերման
յին:

ՆԱՄԱԿ ԱԽԱՏՔԻԱՅԻՑ

«Տայմղ» լրագիրը Եզիպտոսում ի ներկա
թիւն Անդղիային արած շարժման միւս տ
թեանց նկատի առած դիրքը մանրաբննելով
ցատրում է հետևեալ կերպով։ Եթէ տակ
բախտ ունենք տեսնելու որ Բ. Դուռը կը
նակցի Եզիպտոսում այժմեան անիշխանութեան
վիճակը լուրջ և ողջամիտ մի կառավարութեան
եղանակի վերածելու, կամ եթէ մեծ պետութեան
ները կը ցանկան, վերջին բռպէում, տալ իր
վճիռը այն ձեռնարկութեան, որուն մէջ
ենք մենք, այնքան լաւ կը լինի որ չենք կա-
զը ծափանարել, բայց յուսալու նշոյլ չը կա-
մեզ ազատեն այն պատասխանատութիւնից

մենք միայնակ յանձն առինք։ Անզղիական ժողովուրդը չէ կարող համբերել, որպէս զի սկսած գործը զլուխ թերէ, հաշիւը մաքրէ, վերջը իրան ասեն թէ հեռանայ, և սուլթանին թոյլ արտիվ վերստին իր նախկին դրութիւնը ձեռք առնելու։

Ոչ իրը ինքնակալ, ոչ իրը միապետական վեհապետ, ոչ որ և իցէ տիտղոսով և որ և է Կարծեցեալ իրաւունքով սուլթանը ազգեցութեան և միջամտութեան համար Եղիպատոսում այսուհետեւ տեղ չունի, որովհետեւ իր ինքնակալութեան պատասխանատութիւնները անամօթաբար մոռացաւ և զանց առաւ նոյն իսկ վտանգի ժամանակ:

Եղիպատոս անիշխանութեան վտանգից ազատելու փոյթին ձեռնամուխ լինելով յայտնի բանէ Անդղիան, միայնակ և առանձին պատասխանատութեամբ գործելուն համար, ապագայում իր ազատած երկրի վրա պիտի ստանայ և պիտի պահանջէ կօնտրօլի մի իրաւունք: Նոքա, որոնց այս հեռատեսիլ հանգամանքը, դժկամակութիւն կամ կամկած կը պատճառէ, այնպիսիք թէ լինեն դիւնագէտք կամ օսմաննեան փաշաններ, տակալին ժամանակ և գիւղութիւնն ունեն մեր ձեռնարկած գործին վտանգալից դժուարութեանցը գործակցելու և նոյն իսկ այս մասնակցութեանց իրաւունքով ներկայ դէպքերի վրայ մի ազգեցութիւն ունենալու:

Եթէ ներկայացած սոյն առիթէն օգուտ չը քա-
ղեն և ձեռքէ փախցնեն, այն ժամանակ իրանց
բռնած ընթացքին հետևանացը պէտք է հպա-
տակվեն և ճանչնան Անզդիայի պահանջները,
ինչ որ Էլ լինի Եղիպատում կայանալիք կառա-
վարութեան ձեւը, մենք այն տեղ կարդ և կանօն
վերահաստատելու համար մի պատերազմի պիտի
ձեռք զարնենք:

Գիւանագէտը ճշգրիտ յանձնառութիւններ ա-
րած էին այնպիսի մի ժամանակում, ուր իրաց
վիճակը բոլորովին տարբեր էր. պարզ բան է որ
այժմ այդ յանձնառութիւնները ոչչացած են: Ե-
փափոսում Մեծ բրիտանիոյ պաշտպանութեան
ներքին կանօնաւոր մի կառավարութեան հաս-
տառութիւնը ամենայարմար և ամենատեղական
կերպով կը գիւրացնէ արդի դժուարութիւնները:
Այս լուծումը կը հայթայթէ յաջողութիւն և
պարտքերի հատացման կարողութիւն այնպիսի
մի երկրի, որ այսօր անիշխանութեան ենթարկ-
ված է, վերջապէս Եվրիփոսում վաճառականական
և ելեմտական շահեր ունեցողների իրաւունքները
կապահովացնէ, կը հեռացնէ մեր Հնդկաստանի
ձանապարհից ամեն վտանգ և երկրուղ: Միով բա-
նիւ սա կը լինի քաղաքական մի փորձ կատա-
րելապէս արժանի այն հռչակին, զոր մենք վայե-
լում ենք իրեն մի կայսրութիւն կառավարողներ.
այս փորձը մեր զլուխ բերած ուրիշ բազմաթիւ
ձեռնարկութիւններից աւելի շատ արդիւնքներ
կարող է տալ:

Սեր ծովայլին առաւելագոյն զօրութիւնը, մեր
լաւ կաղմած բանակը, իր հետ ունենալով բարձր
յատկութեանց տէր մի ազգի մեծ հարստութիւնը
և ջերմ եռանդը, սոցա ամենքը Եզիւտոսում հզօր
մի կառավարութեան վերահաստատութիւնը կե-
րայիսաւորեն, միայն թէ արդի նախարարութիւնը
իր առաջը բացված ճանապարհին մէջ մտնելու
չը վարանի, որուն մէջ վաղ կամ ուշ պէտք է որ
մտնէ, եթէ այդ նախարարութիւնը մնայ Անդիսոյ
քաղաքական դորձքերի զրութը:

ԱՐՏԱԳԻՆ. ՀՈՒՐԵ

— «Ատեֆանի ընկերութիւնը» յուլիսի 15-ից
Հունիսից հաղորդում է հետևեալը: Այսօր Պամէտ
իտալական կառավարութեանը առաջարկեց այն-
պիսի միջոցներ ձեռք առնելու, որ ունեն
Անգլիան և Ֆրանսիան Սուէզի ջրանցքը պաշտ-
պանելու համար: Այդ առաջարկութեան վերաբե-
րութեամբ, Մանչնի երախտազիտութիւն յայտ-
նելով Անգլիայի բարեկամական յարաբերութիւն-
ների համար և հաւատացնելով, որ իտա-
լիան նոյն բարեկամութեամբ է պատասխանում
նրան, մի և նոյն ժամանակ ասեց, որ իտալական
կառավարութիւնը այդ հարցի վերաբերութեամբ
չէ կարող իր միտքը յայտնել, առաջ քան թէ ին-
քըն կիմանայ կօնֆէրենցիայում գտնվող ուրիշ
լիազօրների հայացքները:

— «Միջազգային հեռագրական ընկերութեանը»
Կ. Պօլսից հեռազրում են յուլիսի 14-ին: Կօնֆէ-
րէնցիայի այսօրվայ նիստից առաջ բանակցու-
թիւններ էին կատարվում արտաքին գործերի մի-
նիստրի և լորդ Դիւփէրինի մէջ: Ասում են, որ

